

РЕШЕНИЕ

№ 3158

гр. София, 17.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 101-ВИ СЪСТАВ, в закрито заседание на седемнадесети август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛКА Н. ЙОРДАНОВА

като разгледа докладваното от ВЕСЕЛКА Н. ЙОРДАНОВА
Административно наказателно дело № 20211110212617 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Н. В. Б. с ЕГН: ***** с адрес /АДРЕС/, чрез адв.В. Б. със съдебен адрес /АДРЕС/ срещу Наказателно постановление № 19-4332-022222 от 29.10.2019 г., издадено от Г.В.Б. на длъжност ВПД началник сектор към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, с което на жалбоподателя, на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 100 /сто/ лева за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

Жалбоподателят не е доволен от издаденото наказателно постановление и моли то да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. Същият излага доводите си за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила в хода на административно-наказателното производство, които са ограничили правото му на защита, поради което представляват самостоятелно основание за отмяна на крайния административен акт. В тази връзка се сочи, че описанието на нарушението в акта и наказателното постановление е неясно досежно управляваното превозно средство. Отделно от това е налице противоречие между

фактичeskото описание на нарушението и дадената му правна квалификация, която се отнася за водачите на моторни превозни средства.

Въззиваемата страна- редовно призована за съдебно заседание, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Софийски районен съд, като разгледа постъпилата жалба, изложените в нея доводи и като се запозна с материалите по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

С акт за установяване на административно нарушение бл. № 150910 от 10.10.2019 г., съставен от Н. Л. Л. на длъжност мл. автоконтрольор при ОПП - СДВР е установено, че на същата дата около 02:50 часа в гр. София, по бул. „Тодор Александров“ жалбоподателят Н. В. Б. управлявал собствения си велосипед, като се движел от бул. „Мария Луиза“ към бул. „Константин Величков“. На кръстовището с бул. „Христо Ботев“ жалбоподателят приближил, навлязъл и преминал на червен сигнал на работещата в режим трисекционна светофарна уредба.

В акта е отразено, че са били нарушени разпоредбите на чл. 6, т. 1, предл. 2 и чл. 12, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

Въз основа на горепосочения акт е издадено процесното Наказателно постановление № 19-4332-022222 от 29.10.2019 г. на ВПД Началник сектор към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, с което на жалбоподателя, на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 100 /сто/ лева за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

Горната фактическа обстановка се установява от показанията на свидетеля Н. Л. Л., както и от приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства.

При така очертаната фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице, спрямо което е наложено административно наказание, т. е. от субект с надлежна процесуална легитимация, като същата е подадена в срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

Съгласно разпоредбите на чл. 42, т.4 и т.5 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН, както АУАН, така и НП следва да съдържат описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, с посочване на законовите разпоредби, които са били нарушени, като следва да е налице и пълно съответствие между фактическо и правно обвинение.

В акта и наказателното постановление като нарушена е посочена разпоредбата на чл.6, т.1 от ЗДвП, която съдържа общо правило за поведение и указва на участниците в движението да съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка.

Посочената разпоредба е обща, бланкетна и препраща към конкретни разпоредби на закона и подзаконови нормативни актове по прилагането му.

Посочената само в акта за нарушена разпоредба на чл.12, ал.1 от ЗДвП предвижда, че за регулиране движението на пътните превозни средства на кръстовища, пешеходни пътеки, стеснени и други участъци от пътя се използват пътни светофари, които подават сигнали с немигащи и мигащи светлини с червен, жълт и зелен цвят. В нея също не се съдържа конкретно задължение, отнесено към конкретна категория правни субекти.

Съгласно приложената санкционна норма на чл.185, ал.5, т.1 от ЗДвП наказва се с глоба 100 лв. водач, който преминава при сигнал на светофара, който не разрешава преминаването.

Съпоставяйки посочените по-горе разпоредби както помежду им, така и с фактическото описание на нарушението, съдът намира, че е налице неяснота и противоречие кое точно задължение и в какво качество жалбоподателят е нарушил, а оттам и до неяснота за какво точно лицето е санкционирано. В тази връзка съдът намира доводите на жалбоподателя за основателни. Дефиниция на понятието "водач" е дадена в нормата на §6, т. 25 от ДР на ЗДвП, съгласно която се касае за лице, което управлява пътно превозно средство или води организирана група пешеходци, което води или кара впрегатни, товарни или ездитни животни или стада по пътищата. Граматическото тълкуване на същата налага извод, че в нейния предметен

обхват попадат и лицата, управляващи велосипед, когато се явяват участници в движението. Последното, обаче, не прави автоматично приложима санкционната разпоредба на чл. 183, ал.5, т.1 от ЗДвП спрямо тях, доколкото последната има за свои адресати единствено водачите на моторни превозни средства. Този извод се налага при сравнително и граматическо тълкуване на цитираната разпоредба с тази на чл. 184, ал.1, т.1 от ЗДвП, която предвижда отговорност за нарушения на правилата за движение по пътищата именно за водачи на немоторни превозни средства, каквито са и велосипедите. Правилното приложение на санкционната разпоредба има пряко отношение към правната квалификация на деянието, като се явява неизменна част от нея, неговото несъобразяване е отнело възможността на привлеченото към отговорност лице да разбере фактическите рамки на вмененото му административно нарушение, респективно да организира адекватно и пълноценно гарантираното му от закона право на защита. Така констатираният недостатък на наказателното постановление не би могъл да бъде саниран от съда, доколкото последното би реализирало недопустимо допълване волята на наказващия органи и съществено би накърнило формата на актовете, изискуема за тяхната законосъобразност.

По изложените съображения издаденото наказателно постановление следва да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

Водим от горното, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 19-4332-022222 от 29.10.2019 г., издадено от Г.В.Б. на длъжност ВПД началник сектор към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, с което на жалбоподателя Н. В. Б. с ЕГН: ***** с адрес /АДРЕС/, на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 100 /сто/ лева за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - София град в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____